
Pod karmínovým nebem

Elizabeth Haran

Bylo něco po deváté, když se znovu odvážíla sejít dolů. Patrik ji před osmou políbil na tvář a odešel do kanceláře. Doufala, že i jeho otec opustil dům a Rosemary možná také odešla.

V kuchyni stála služka a umývala nádobí. „Dobré ráno, missus,“ pozdravila, když Maggie vstoupila. „Mám vám připravit snídani?“

„Ne, jen dál pracujte. Čaj a toust si umím udělat sama,“ odpověděla Maggie. „A říkejte mi prosím Maggie.“

„Missus by mě okamžitě vyhodila, kdybyste si musela sama připravit snídani, Maggie,“ namítla služka téměř panicky a hned začala krájet chleba.

Maggie bylo nepříjemné nechat se obsluhovat. Přilákána slunečními paprsky přistoupila k otevřenému francouzskému oknu a rozhlížela se kolem. Z terasy byl krásný výhled na plavecký bazén a travnatou louku, kde Shanahanova rodina hrávala s přáteli kriket. V teplých slunečních paprscích byly barvy květin, keřů, bazénu i zeleného trávníku tak krásné, až to bralo dech.

„Přinesu vám čaj a toust na zahradu, Maggie,“ zavolala na ni služka.

Maggie vyšla ven a posadila se ve stínu slunečníků na zahradní židli. Navzdory časně ranní hodině už slunce pálilo. Maggie se rozhlížela kolem sebe a přemýšlela, co by asi na dům Shanahanových řekli její rodiče. Matka by byla jistě zvědavá, jak si žije ta vyšší vrstva, ale otec by se zdráhal překročit práh, protože k „fajnovým pracháčům“ nepatřil. Mezitím už pochopila, co tím myslel. Shanahanovi už jí dali dostatečně najevo, že sem nepatří. Nad její budoucností s Patrikem visel temný mrak.

O chvíli později jí služka přinesla čaj a toust. Ale Maggie si vůbec nepřípadala jako princezna, spíše naopak.

„Vůbec si nezvykejte na tenhle způsob života,“ uslyšela za sebou hlas Patrikova otce.

Maggie leknutím málem rozlila čaj. Otočila se a uviděla Jethra stát ve francouzských dveřích. Díval se na ni.

„Dobré ráno, pane Shanahane,“ pozdravila ho tiše. „Právě jsem obdivovala vaši zahradu. Je opravdu kouzelná.“

Jethro se posadil na židli naproti ní a nesouhlasně ji pozoroval. „Patrik se má dnes setkat s Michaelem Sinclairem, velmi důležitým zákazníkem.“

„Aha.“ Maggie netušila, jakým směrem se bude hovor ubírat. Jedno však bylo jisté, Patrikův otec si s ní nepřišel jen tak popovídat.

„Patrik bude v budoucnu hostit ve svém domě naše nejlepší zákazníky. Neumím si představit, že byste zvládla roli hostitelky pro takové lidi, jako je Michael a jeho žena Gloria přiměřeným způsobem, a ještě k tomu v nějaké chalupě. Patrik má šanci hrát nanejvýš důležitou roli v obchodním světě tady v Melbourne. A vy mu budete jen viset na krku jako mlýnský kámen. To je vám snad jasné, ne?“

Maggie se cítila hluboce uražena a nevěděla, co by na to měla říct. Těšila se, že bude Patrikovi tou nejlepší manželkou, ale slova jeho otce v ní vzbudila pochybnosti.

„Promluvme si otevřeně.“ Jethrův hlas zněl tvrdě. „Vy chcete peníze. Tak tedy: Kolik by to stálo, abyste Patrika opustila a nechala vaše manželství anulovat?“

Maggie zalapala po dechu. „Nemohu uvěřit, že mi něco takového nabízíte,“ koktala zahanbeně.

„No tak se nedělejte. Mluvím o slušné částce peněz. Pět tisíc liber.“ Vyndal svazek bankovek z náprsní tašky svého lehkého saka. „Vezměte si to a zmizte, dokud je Patrik pryč.“ Podal jí peníze. „Jestli si to nevezmete a neodejdete, vytlačím Patrika ze svého obchodu a vydědím ho. To pak dlouho nevidíte ani penci.“

„Patrik je dost inteligentní na to, aby si založil svou vlastní firmu. Řekl mému otci, že to má stejně v úmyslu,“ odpověděla Maggie s větší odvahou, než jakou cítila.

„Bez mé pomoci toho nebude schopen. Nepodceňujte můj vliv v tomhle městě. Když budu chtít, postarám se, že si Patrik nebude moct dovolit ani malou chaloupku. Nakonec budete vy dva živořit jako vaši rodiče a budete si muset pronajmout nějaký domek v Broadmeadows. To byste chtěla?“

Maggie ztratila řeč. Šokovalo ji, že by Jethro ublížil Patrikovi, jen aby se jí zbavil.

„Vezměte si je.“ Jethro jí strkal peníze pod nos. „Je to dost na to, abyste začala nový život někde daleko odsud. O Patrika se nestarejte. V tomhle městě je dost hezkých, dobře vychovaných mladých žen. Brzy mu nějaká přijde do cesty.“

Maggie vstala. Nohy se jí třásly. „Já ty vaše peníze nechci,“ řekla celá bledá zlostí.

„Přeji si, abyste zmizela z jeho života a udělám pro to všechno, co bude v mých silách. Tak si ty peníze vezměte,“ vyjel na ni Jethro.

Rozhněvaně mu peníze vyrazila z ruky. Bankovky se rozlétly po terase, několik jich dopadlo až do bazénu, kde zůstaly plavat na hladině. „Možná si myslíte, že jste výjimečný a důležitý, nadřazený všem ostatním,“ vyrazila ze sebe hluboce dotčená. „Ale vy jste jen živoucím důkazem toho, že za peníze se dobré chování koupit nedá. Můj otec má mnohem lepší styl než vy. Chová se ke všem lidem slušně a s respektem bez ohledu na to, odkud pocházejí. Mohl byste se od něj hodně naučit.“ S těmito slovy se otočila a zamířila k domu.

Se slzami v očích vyšla po schodech nahoru. O několik minut později se vrátila se svým kufříkem dolů. Když se u dveří ještě otočila, viděla, jak služka loví z bazénu mokré bankovky. Bylo jí toho děvčete líto. Rychle otevřela dveře a nechala je za sebou hlasitě zaklapnout.

Se zdviženou hlavou a pohledem upřeným před sebe kráčela ulicí dolů. Ještě se celá třásla, když s těžkým srdcem došla k hlavní silnici, aby počkala na tramvaj do města. Neměla ani ponětí, kam by měla jít a co by měla dělat. Věděla jen, že nemůže být Patrikovou ženou, i když ho velmi miluje. Ale domů jít také nechtěla, byla příliš hrdá na to, aby rodičům přiznala, že měli pravdu a že skutečně není pro „fajnové pracháče“ dost dobrá.

Jethro Shanahan cítil směs vzteku i radosti, když slyšel zaklapnout domovní dveře. Rozzuřilo ho, že se mu Maggie odvážíla odporovat, ale byl nekonečně šťastný, že odešla. Nejenže dosáhl svého cíle a splnil slib, který dal své ženě, ale ušetřil dokonce i pět tisíc liber.

To, že bude Patrik smutný, nehrálo žádnou roli – to nepotrvá dlouho. Dostane se z toho.

O to se Jethro postará.

Přeložila Marta Kališová